

ת"פ 44935/10-17 - אבי זרח נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 44935-10-17 מדינת ישראל נ' זרח

בפני	כבוד השופט עמית פרייז
מבקש/ נאשם	אבי זרח ע"י עו"ד צ'רלי סבג
נגד	
משיבה/מאשימה	מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות נתניה
החלטה	

לפניי בקשה לביטול כתב האישום מחמת טענה של הגנה מן הצדק - אכיפה בדרנית ומחדלי חקירה.

ביום 24/10/17 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו החזקת סכין למטרה לא כשרה, ניסיון תקיפה סתם, ואיומים.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 7/1/17 התפתח בין הנאשם לבין מיכאל איבגי (להלן: "מיכאל") ויכוח ודחיפות הדדיות בעקבות סכסוך בין ילדיהם. בהמשך, הנאשם הגיע למקום ואיים על הנוכחים בכך שעטה על ידו כפפת סכינים בעלת שלושה להבים. משהתקרב תומר סרוסי (להלן: "תומר") אל הנאשם על מנת להבין את מעשיו, הנאשם ניסה לתקוף אותו בדרך שאינה ידועה למאשימה.

ביום 12/4/18 הנאשם מסר כפירה מפורטת בכתב האישום, אך ביקש לטעון טענות מקדמיות. מכאן הבקשה שבפניי.

לטענת ב"כ הנאשם המאשימה נקטה באכיפה בדרנית כלפי הנאשם. נטען כי במהלך האירוע תומר וכתריסר מבני משפחתו תקפו את הנאשם וגרמו לו חבלות של ממש. עוד נטען כי לאחר שהנאשם פונה לקבלת טיפול רפואי, הגיעו תומר וחלק מאותם בני משפחתו לבית הנאשם ושברו את השער, זאת בכדי להניא את הנאשם מהגשת תלונה במשטרה. לאחר שהנאשם הגיש תלונה במשטרה, תומר אחותו ומיכאל נחקרו במשטרה, אולם לא הוגש נגדם כתב אישום.

המאשימה טוענת מנגד כי התשתית הראייתית כנגד האחרים שציין ב"כ הנאשם שונה בתכלית מהתשתית הראייתית כנגד הנאשם.

אכן, טענה של אכיפה בדרנית באופן שבעוד כנגד הנאשם ננקטו הליכים אך לא כך ביחס למעורבים אחרים באותו אירוע, עשויה במקרים מסויימים להוביל לביטול כתב האישום. אולם בשלב מקדמי זה, בטרם התקיימה שמיעת הראיות בתיק, וכאשר טענת המאשימה שהתשתית הראייתית כנגד האחרים הינה שונה בתכלית מאשר לגבי הנאשם, לא ניתן להכריע בטענה. טרם שמיעת הראיות אין באפשרותו של בית המשפט לבחון באופן מעמיק את התשתיות הראייתיות

לעיל, אשר עמדו בבסיס ההחלטה להעמיד את הנאשם לדין ולא להעמיד לדין את האחרים. על כן בשלב זה לא ניתן להכריע בשאלה האם אי העמדתם לדין של האחרים, פגעה בתחושת הצדק באופן המצדיק את ביטולו של כתב האישום כנגד הנאשם.

טענתו השנייה של ב"כ הנאשם היא טענה לקיומם של מחדלי חקירה בתיק. ב"כ הנאשם מונה במסגרת הבקשה מחדלי חקירה רבים. המאשימה התייחסה עניינית לטענות בעניין מחדלי החקירה בתגובתה.

בדומה לטענה הקודמת, בנסיבות העניין גם בטענה זו לא ניתן להכריע בטרם סיום שמיעת הראיות.

ראשית, בשלב מקדמי זה לא ניתן להכריע האם אכן מדובר במחדלי חקירה, כאשר נוכח התייחסות המאשימה לטענות נדרש בירור עובדתי, בין על דרך בחינת ראיות שקיימות בתיק ואליהן מפנה המאשימה, ובין על דרך שאלות נדרשות לעדים רלבנטים שונים.

מעבר לכך בהתאם להלכה הפסוקה, קיומם של מחדלי חקירה לא יוביל בהכרח לזיכוי הנאשם, אלא יש לבחון את מחדלי החקירה בנסיבות הספציפיות של התיק, אשר יבואו במלואן בפני בית המשפט רק לאחר סיום שמיעת הראיות. רק באותו שלב מאוחר ניתן יהיה להכריע האם מדובר במחדלי חקירה שגרמו לקיפוח הגנתו של הנאשם או יצרו ספק סביר בדבר אשמתו. לעניין זה ראו למשל- ע"פ 1977/05 **גולה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.11.06)(פסקאות 13-14 לפסק הדין).

לאור האמור לעיל, ניתן יהיה להכריע בשתי הטענות אותן העלה הנאשם, רק בתום שמיעת הראיות, ולא בשלב המקדמי בו אנו מצויים.

לפיכך, בשלב זה, הבקשה לביטול כתב האישום נדחית.

על כן, בדיון הקבוע ליום 10/7/18, ככל שהנאשם יעמוד על כפירתו, יקבע מועד לשמיעת ראיות.

המזכירות תעביר את ההחלטה לב"כ הצדדים בהקדם.

ניתנה היום, כ"ה תמוז תשע"ח, 08 יולי 2018, בלשכה, בהעדר הצדדים.